

Ma - ri - a, Bo - ží Ma - tič - ko, po - slyš, ó po - slyš | ma - lič - ko,

jak mé sr - dce způ - so - be - né, jak jest k to - bě za - pá - le - né.

1. Maria, Boží Matičko,
poslyš, ó poslyš maličko,
jak mé srdce způsobené,
jak jest k tobě zapálené.
2. Kdykoli na tě zpomínám,
tolikrát všecek omdlívám,
vinšuji umřítí sobě,
tak hrubě toužím po tobě.
3. Tebe jediné miluji,
tobě sloužit usiluji.
Ty má jediná perla jsi,
ty má po Bohu láska jsi.
4. Všech všudy se oddalují,
Vale všem všudy vzkazují,
tobě živ vždycky býti chci,
aneb živým býti nechci.
5. Ach kyž ten šťastný den přijde,
v němž má duše z těla vyjde
a tebe bude vitati
a s tebou se radovati.
6. Lahůdky mé, bohatství mé,
rozkoše mé, království mé:
všecko, co žádám srdečně,
v tobě nalézám bezpečně.
7. Ach, ach kyž se můj věk skoná,
ach kyž jsem tvůj, již dokoná!
Rodičko Boží, Matko má:
vem mne k sobě, ó Panno má!